

i Landet. Det skulde dog synes, at man endelig nu maatte være kommen til en Afgjørelse heraf, men uagtet Alt, hvad der er præsteret, er der dog stadig Ingenting blevet fastslaaet i denne Retning. Jeg vil tillade mig at henholde mig til, hvad der tidligere her er foregaaet i Sagen. Ved den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremkom med den 7de Marts dette Aar, var det ganske klart, at den ærede Rigsdagsmand dengang ansaa det for meget tvivlsomt — det gif igjennem hele hans Foredrag — om der overhovedet var Sandsynlighed for, at Sygdommen havde eksisteret her i Landet, og det er ikke mere end nogle Dage siden, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) i et Foredrag ogsaa fremførte eller udtalte en Tvivl derom. Jeg skal da tillade mig at udtale mig noget nærmere om dette Spørgsmaal. Det har ikke været tvivlsomt for vore veterinære Autoriteter fra det første Tilfælde i Foraaret 1880 ved Odense paa Dalumgaard lige saa lidt som ved Tilfældet i Solbæk eller ved det sidste Tilfælde, at vi virkelig havde den ondartede Lungesyge her i Landet. De have alle været enige derom og have støttet deres Diagnose til Angivelsen af de almindelige Kjendetegn paa ondartet Lungesyge, udfundne ved Dissektion af Lungen. Man kan, efter hvad der foreligger, ikke tvivle om, at deres Undersøgelser vare meget nøjagtige og støttede sig til et nøie Kjendskab til Sygdommens Natur og dens Fænomener. Man har imidlertid ikke ladet sig berolige derved efter de gjentagne Tvivl, der ere blevne reiste om Diagnosen's Rigtighed. Da deraf ahang Lovligheden og Forpaaarligheden af de Foranstaltninger, der i det Hele taget bleve truffet, ansaa Regjeringen det for nødvendigt at skaffe sig det størst mulige og sikreste Bevis for, at de veterinære Autoriteters Erklæring om Sygdommens Natur var den rigtige. I den Hensigt foranledigede man, at den konstituerede Veterinærsyndikus, Professor Bagge, i Forbindelse med den svenske Professor Lindqvist, som var herne i Anledning af Kvæghygens Udbrud, gjorde en Rejse til Lydsland til de Egne, hvor Sygdommen er permanent, hvor den raser bestandig, og hvor den er stærkest tilstede. De have paa denne Rejse haft Leilighed til at se en Mængde syge Kreaturer og Obduktioner paa Sygdommens forskellige Stadier. De have haft Leilighed til at skaffe sig et nøie Kjendskab til saadanne Fænomener, der ere saa eiendommelige, som de kunne træffes, for denne Sygdom. Efter de Erfaringer, de have gjort dernede, og efter de Samtaler, de have haft med, og de Underretninger, de have faaet hos de bekendte Mænd paa de Egne, der have haft en længere Erfaring i Diagnosen, og

som derfor maa anses for særlig stiftede til at kunne afgive en paalidelig Dom, ere de komne tilbage med den enstemmige Erklæring, at de ikke anse det for tvivlsomt, men for fuldstændigt bevist, at det var den ondartede Lungesyge, der havde eksisteret her i Landet. Derom vare baade Professor Bagge og Professor Lindqvist enige. Der har imidlertid endnu efter den Tid været en bekendt Videnskabsmand, Professor Sohne fra Dresden, som er Professor i pathologisk Anatomi, tilstede her i Kjøbenhavn, ledsaget af en anden Videnskabsmand, og det har været ret behageligt for vore veterinære Autoriteter at kunne forevise Alt, hvad vi havde af Præparater af den Slags, for at høre hans Mening. Han har afgivet den mest bestemte Dom om, at der ikke var Tvivl om, at det er den ondartede Lungesyge, som har græsset her i Landet. Jeg ser mig ikke istand til at føre noget stærkere Bevis. Jeg føler mig ikke blot besjoret, men forpligtet til for mit Bedømmende ikke at nære nogen Tvivl om, at vi her i Landet have haft den ondartede Lungesyge, og at der maatte træffes de Forholdsregler, som skulle og maa træffes, naar den ondartede Lungesyge er tilstede her i Landet.

Det næste Spørgsmaal, der er af væsentlig Interesse i denne Sag, er Spørgsmaalet, om den ondartede Lungesyge da er hidført fra Sverige. I den Henseende har der blandt vore veterinære Autoriteter heller ikke været nogenstomhelst Tvivl tilstede. Den ondartede Lungesyge er forekommet her i Landet i Løbet af 1 Aar 3 Gange; første Gang, som bekendt, paa Dalumgaard i Fyn i Foraaret 1880. Der blev Lungesygen opdaget i en Besætning, der bestod, saavidt jeg huster, af 60 Stude, som alle vare komne fra Sverige, nogle lidt tidligere og andre lidt senere, men dog til en Tid, der ikke laa fjern fra den Tid, da Sygdommen blev iagttaget. Der var 7 Stude paa en mindre Gaard, som hedder Namebakkens, der ogsaa vare angrebne; det var ogsaa svenske Kreaturer. Paa Dalumgaard var Besætningen, som tilhørte Forpagteren, bestaaende af 25 Køer, bleven holdt afsondret fra Studene. Da Sygdommen opdagedes af en Veterinær paa Stedet, erklærede han efter de nærmere Kjendetegn, at han maatte antage, at Kreaturet led af ondartet Lungesyge. Der blev foretaget Nedslagning og en Dissektion, og Dyrlægen blev besjoret i sin Dørbetværing, hvorfor man henvendte sig til Regjeringen. Den daværende Veterinærsyndikus blev sendt til Dalumgaard ved Odense, og Resultatet blev, at der blev udstedt et Paabud om, at hele Besætningen skulde nedslaaes. Den blev nedslaaet, og det viste sig, at af de 60 Stude, som vare paa Gaarden, vare 14 angrebne af Drens ondartede Lungesyge. De